

כתב רבינו הבן איש חי זיע"א

(שנה ראשונה סוף הלכות חנכה, בתוכו דבריו במעלת השמחה בחנכה ובפרט בשבת חנכה ובראש חודש ובשמחה שבמעלת הלל בחנכה וכו' עין שם)

**"ומנהיגנו להדליק שמן למאור
לכבוד נשמת רבי מאיר בעל הנס זיע"א,
ביום ראש חודש טבת".**

וכן הובא ב"כף החיים" (סימן תר"ע).

ועין לגר"ח פלאגי זיע"א ב"מועד לכל חי" (סימן ז"ך אות עו).

**שראוי להתנדב בימי חנכה ובפרט בראש חודש
לכבוד רבי מאיר בעל הנס זיע"א.**

ע"ש בהרחבה.

(וספר המגיד רבי ברוך רוזנבלום שליט"א, שמקדמת דנא נהגו בקהלות פ"ר לעשות סעודה לכבוד רבי מאיר בעל הנס בחנכה)

ולענין הקשר של רבי מאיר בעל הנס לראש חודש טבת, עין בספר "הקרנים" (מאמר ו) למקבל הקדוש רבי אהרן אברהם ב"ר ברוך מקרדינא שבספרד, ונציין קטע קצר מבאור "דן ידיו" לרבי שמשון מאסטרפולי זכותם יגן עלינו אמן:

"...תדע דאיתא בגמרא בע"א (ע"ז דף יח ע"א) שנתן רבי מאיר סימן פטפאמר אלהא דמאיר ענני אלהא דמאיר ענני ינלל מפלג, ויש נסחאות בתלמודא דידן שגרסינן "אלהא דמאיר ענני, אלהא דמאיר ענני ענני", וסודו הנפלא והפונה פי ב' פעמים אלהא דמאיר ענני אלהא דמאיר ענני גימטריא שלו עולה מפ"ח תתקמ"ד פמנ"ו פלגים הנדבקים תחת קלפת טבת, והוא גימטריא רשת דס, ואם הגירסא כפל ב' פעמים "אלהא דמאיר ענני, אלהא דמאיר ענני ענני" אזי מספרו מפ"ח תתתקד פמספ"ד הכלבים שתחת בעל לפון והוא מספר מכוון מפ"ח אות צאות ודוק".

[ונראה להציע בדרך אפשר קשר נוסף בין רבי מאיר בעל הנס לחודש טבת, על דרך שכתב הגר"ח פלאגי ב"מועד לכל חי" (חודש טבת סימן כח אות ו), "טבת בחינת נצח, ויתאמן יותר שלא להפסיק בתלמוד ולא יעשה בטול תורה, וישתדל לגמל חסד עם העניים ותופסי התורה, ולעסק בתורה לשמה בחודש הזה יותר ממה שנוהג בשאר חודשי השנה, ובחודש הזה מה טוב אם ישלים ח"י פרקי משנה בכל יום, אפילו אם אין לו פנאי ידחק עצמו, יען שבטו אשר, כמו שכתוב בספר צמודי שמ"ח דף קמט ע"ב, ואשר שמנ"ה, מצילו מגיהנם כבודע [פונת דבריו הקדושים, שבספרים רמזו בכרפת אשר (בראשית מט, כ) "מאשר שמנה לחמו" שמנה אותיות משנה], ומה גם בימים האלה שהוא תקון גדול לפגם הברית כדלקמן (עין שם לענין ימי השובבי"ם), ומה טוב נמי שיתן שמן למאור בחודש הזה כברכתו של אשר ויעלה לרצון".

ועל דרך דבריו הקדושים נראה להציע קשר עם רבי מאיר, בכמה אופנים;

חָדָא, מַה שֶׁהִזְהִיר בְּיוֹתֵר בְּלַמּוּד הַמְּשֻׁנָּה, וְרָמַז בְּבִרְכַּת יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם עַל כָּף, הִנֵּה קָיָמָא לָן (סְנֵהֲדִירִין פּו ע"א) סְתָם מְשֻׁנָּה רַבִּי מֵאִיר. וְשִׁפִּיר הַקָּשֶׁר בֵּין רַבִּי מֵאִיר לְחֹדֶשׁ זֶה.

וְעוֹד, שֶׁחֹדֶשׁ טַבַּת שְׁבִטוֹ אֲשֶׁר, וּבְבִרְכַּת מֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְאֲשֶׁר (דְּבָרִים לֵג, כֹּד), אָמַר "בְּרוּךְ מִבְּנֵי אֲשֶׁר, יְהִי רְצוֹנִי אַחִיו" וְגו', וְכָתַב בְּבִעַל הַטּוֹרִים "מִבְּנֵי אֲשֶׁר יְהִי רְצוֹנִי – רַאשֵׁי תְבוֹת 'מֵאִיר'. עַל שֵׁם שֶׁהַשְּׁמֶן שֶׁהוּא מֵאִיר פְּנִיָּהּ וּמֵאִיר לְמִנּוֹרָה". וְלַעֲנִינּוּ נִרְאָה לְהַצִּיעַ שֵׁישׁ כָּאֵן גַּם רָמַז לְרַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס זִיע"א. וְאוּלַי אֶפְשָׁר לְהוֹסִיף שְׁגָם מִטַּעַם זֶה רָאוּי לְתַרֵּם שְׁמֶן לְמֵאוֹר בְּחֹדֶשׁ זֶה, כְּנִרְמָז לְעֵיל 'מֵאִיר' בְּבִרְכַּת הַשְּׁמֶן הַמֵּאִיר.

וְכִיּוֹן שֶׁהִזְכַּרְנוּ אֶת רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס, נִצְיָן שֶׁה"בֵּן אִישׁ חַי" (פְּרָשַׁת רְאָה ש"ב הֶלְכָּה ג, לַעֲנִי הַיּוֹדֵד לְצִדְקָה) הֵבִיא מִשֵּׁם הָרַמְ"ע ז"ל, שֶׁכָּאֲשֶׁר אָמַר "אֱלֹהֵא דְמֵאִיר עֲנִינִי", יְכוֹן לְכַוֵּנָה שְׁכּוֹן רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס בְּזֶה בְּעַת שֶׁאָמַר לְשֶׁר בֵּית הַסֵּהר שִׁיאֲמַר כֵּן וַיִּנְצַל. ע"ש (עֵינֵי חֹס' ע"ז דָּף יח ע"א). וְלַעֲנִינֵן הָאֲמִירָה עֵינֵן לְרַבִּי שִׁמְשׁוֹן מֵאֲסֵטְרָפוּלִי זִיע"א בְּ"דֵן יְדִין" (מֵאֲמָר ה, אוֹת ה, מִדְּבַר שֵׁם בְּחֹדֶשׁ טַבַּת), שֵׁישׁ נִסְחָאוֹת בְּתַלְמוּד "אֱלֹהֵא דְמֵאִיר עֲנִינִי עֲנִינִי, אֱלֹהֵא דְמֵאִיר עֲנִינִי עֲנִינִי", ע"ש מַה שֶׁרָמַז בְּזֶה. זִיע"א

נִצְיָן שֶׁה"בֵּן אִישׁ חַי" (פְּרָשַׁת רְאָה ש"ב הֶלְכָּה ג, לַעֲנִי הַיּוֹדֵד לְצִדְקָה) הֵבִיא מִשֵּׁם הָרַמְ"ע ז"ל, שֶׁכָּאֲשֶׁר אָמַר "אֱלֹהֵא דְמֵאִיר עֲנִינִי", יְכוֹן לְכַוֵּנָה שְׁכּוֹן רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס בְּזֶה, בְּעַת שֶׁאָמַר לְשֶׁר בֵּית הַסֵּהר שִׁיאֲמַר כֵּן וַיִּנְצַל.

וזה לשון הגמרא: (ראה בלשון הקודש בחוברת לחנוכה שנשלח)

ברוריא דביתהו דרבי מאיר ברתיא דרבי חנינא בן תרדיון הואי אמרה לו זילא בי מלתא דיתבא אחתאי בקובה של זונות שקל תרקבא דדינרי ואזל אמר אי לא איתעביד בה איסורא מיתעביד ניסא אי עבדה איסורא לא איתעביד לה ניסא אזל נקט נפשיה כחד פרשא אמר לה השמיעני לי אמרה ליה דשתנא אנא אמר לה מתרחנא מרתח אמרה לו נפישין טובא (ואיכא טובא הכא) דשפירן מינאי אמר שמע מינה לא עבדה איסורא כל דאתי אמרה ליה הכי אזל לגבי שומר דידה אמר ליה הבה ניהלה אמר ליה מיסתפינא ממלכותא אמר ליה שקול תרקבא דדינרא פלגא פלח ופלגא להוי לך אמר ליה וכי שלמי מאי איעביד אמר ליה אימא אלהא דמאיר ענני ומתצלת אמר ליה ומי יימר דהכי איכא [אמר ליה השתא חזית] הוו הנהו כלבי דהוו קא אכלי אינשי שקל קלא שדא בהו הוו קאתו למיכליה אמר אלהא דמאיר ענני שבקוה ויהבה ליה לסוף אשתמע מילתא בי מלכא אתיוה אסקוה לוקיפה אמר אלהא דמאיר ענני אחתוה אמרו ליה מאי האי אמר להו הכי הוה מעשה אתו חקקו לדמותיה דרבי מאיר אפיתחא דרומי אמרי כל דחזי לפרצופא הדין לייתיה יומא חדא חזיוהי רהט אבתריה רהט מקמייהו על לבי זונות איכא דאמרי בשולי עובדי כוכבים חזא טמש בהא ומתק בהא איכא דאמרי אתא אליהו אדמי להו כזונה כרכתיה אמרי חס ושלום אי רבי מאיר הוה לא הוה עביד הכי קם ערק אתא לבבל איכא דאמרי מהאי מעשה ואיכא דאמרי ממעשה דברוריא:

לרפואת כל חולי ישראל ובכללם לשובנה בת טובה תחי' שהשם יתברך ישלח רפואה שלמה אורך ימים ושנות חיים בבריאות איתנה, קבלת פני משיח צדקנו שובע שמחות וכל טוב.